

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 3. září 2025 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Navrátilové a soudců JUDr. Evy Rejchrtové a JUDr. Radka Hartmanna odvolání **obžalovaného** [REDACTED] narozeného [REDACTED] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. června 2025, č. j. 9 T 4/2025-1139, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje v obou výrocích o trestu.**

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se v rozsahu zrušení **znovu rozhoduje** tak, že se obžalovaný

[REDACTED]
narozený [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] **trvale bytem** [REDACTED] toho
času ve vazbě ve Vazební věznici [REDACTED]

odsuzuje

- 1) **za trestné činy pod body 1.-7. výroku napadeného rozsudku** a dále za přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1 trestního zákoníku, přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 2 trestního zákoníku, přečin šíření pornografie dle § 191 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ukončený ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) trestního

zákoníku, dílem dokonaný, dílem ukončený ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Přerově ze dne 29. 1. 2024, sp. zn. 2 T 152/2023, který nabyl právní moci téhož dne,

podle § 43 odst. 2, § 185a odst. 3 trestního zákoníku za použití 40 odst. 2, § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku **k souhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **dvou (2) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá trest propadnutí věci** a to:

- tabletu zn. Samsung [REDAKCE], sériové číslo [REDAKCE] IMEI [REDAKCE]
- mobilního telefonu zn. Xiaomi [REDAKCE] IMEI [REDAKCE]
- mobilního telefonu zn. [REDAKCE] model [REDAKCE] výrobní číslo [REDAKCE], vč. SIM karty O2 č. [REDAKCE]

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se současně zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 29. 1. 2024, sp. zn. 2 T 152/2023, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

2) Za trestné činy pod body 8.– 10. napadeného rozsudku podle § 43 odst. 1, § 193 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **jednoho (1) roku a dvou (2) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto uloženého trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá trest propadnutí věci** a to:

- tabletu zn. SAMSUNG TAB [REDAKCE] model [REDAKCE] sériové číslo [REDAKCE] v šedém flipovém pouzdru,
- tabletu zn. HUAWEI, výrobní číslo [REDAKCE] typ: [REDAKCE] černé barvy,
- tabletu zn. APPLE IPAD, model [REDAKCE]
- mobilního telefonu zn. LENOVO, typ: [REDAKCE] IMEI1: [REDAKCE] IMEI2: [REDAKCE] tmavé barvy,

Ve výrocích o vině, o uložení ochranného opatření a o náhradě nemajetkové újmy zůstává napadený rozsudek nedotčen.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 6. 2025, č. j. 9 T 4/2025-1139, byl obžalovaný [REDAKCE] (dále i jen „obžalovaný“) uznán vinným přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku a přechinem šíření pornografie dle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (bod 1. výrokové části napadeného rozsudku), přechinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku, přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku a přechinem šíření pornografie dle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (bod 2. výrokové části napadeného rozsudku), přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, přechin šíření pornografie dle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, zločinem sexuálního útoku dle § 185a odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 1. 2025, přechinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku (bod 3. výrokové části napadeného rozsudku), přechinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku, přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, přechinem šíření pornografie dle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (bod 4. výrokové části napadeného rozsudku), přechinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, přechinem šíření pornografie dle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (bod 5. výrokové části napadeného rozsudku), zločinem sexuálního útoku dle § 185a odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve znění účinném od 1. 1. 2025, ukončený ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, přechinem šíření pornografie dle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, přechinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku (bod 6. výrokové části napadeného rozsudku), zločinem sexuálního útoku dle § 185a odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve znění účinném od 1. 1. 2025, přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, přechinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku (bod 7. výrokové části napadeného rozsudku), přechinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku, přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, přechinem šíření pornografie dle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (bod 8. výrokové části napadeného rozsudku), přechinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, přechinem šíření pornografie dle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, (bod 9. výrokové části napadeného rozsudku), přechinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1 tr. zákoníku (bod 10. výrokové části napadeného rozsudku). Za trestné činy uvedené pod body 1. -7. výrokové části napadeného rozsudku a za sbíhající se trestné činy, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Přerově ze dne 29. 1. 2024, sp. zn. 2 T 152/2023 (dále i jen „rozsudek Okresního soudu v Přerově“) byl odsouzen podle § 185a odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce trvání tří roků. Dále byl obžalovaný za trestné činy uvedené pod body 8. - 10. výrokové části napadeného rozsudku odsouzen podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce trvání čtrnácti měsíců. Pro výkon uložených trestů odnětí svobody byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to tabletu zn. Samsung [REDAKCE], sériové číslo [REDAKCE] IMEI [REDAKCE] mobilního telefonu zn. Xiaomi [REDAKCE] IMEI [REDAKCE], (obojí viz rozsudek Okresního soudu v Přerově), mobilního telefonu zn. Realme [REDAKCE] model [REDAKCE] výrobní číslo [REDAKCE] vč. SIM, karty O2 č. [REDAKCE] tabletu zn. SAMSUNG [REDAKCE] model [REDAKCE] sériové číslo [REDAKCE] v šedém flipovém pouzdru, tabletu zn. HUAWEI, výrobní číslo [REDAKCE] typ: [REDAKCE]

černé barvy, mobilního telefonu zn. LENOVO, typ: IMEI1: IMEI2: tmavé barvy, tabletu zn. APPLE model Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo ochranné léčení sexuologické v ústavní formě. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli nezletilí poškození narozený , narozený , narozený , narozený , narozený , narozený a narozená a narozený zastoupení zmocněncem odkázání se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Označených trestných činů se obžalovaný dopustil v období od 2023 do 2024 prostřednictvím sexualizované komunikace na sociálních sítích, jež je podrobně popsána ve výroku o vině napadeného rozsudku, ve vztahu k poškozeným a dalším dvěma chlapcům ve věku let, jejichž totožnost nebyla zjištěna. Jednání obžalovaného spočívalo v tom, že na sociálních sítích vyhledával nezletilé chlapce a dívky, o nichž věděl nebo předpokládal, že jsou osobami mladšími osmnácti let, a následně s nimi konverzoval o sexuálním uspokojování včetně vzájemného zasílání intimních fotografií a videí. U poškozených a se konkludentním jednáním, nebo pohružkou, vzbuzujícími v poškozených obavu, že jejich dobrovolně zaslané fotografie archivuje nebo zveřejní, domáhal zaslání dalších fotografií obnaženého poškozeného nebo bratrů poškozené. Dále obžalovaný od přesně nezjištěné doby do 2024 přechovával fotografie a videa, na kterých byly vyobrazené děti, nebo osoby jevící se dětmi s obnaženými pohlavními orgány a předvádějící různorodé sexuální praktiky.
3. Proti rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný prostřednictvím svého obhájce.
4. Obžalovaný podal odvolání toliko do výroků o trestu napadeného rozsudku. V odvolání poukázal zejména na to, že se plně doznal, v hlavním líčení prohlásil svoji vinu, projevil lítost a spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení. Proto považuje trest uložený soudem napadeným rozsudkem za nepřiměřeně přísný. Sám soud I. stupně v jeho odůvodnění uvedl, že ve věci převládají polehčující okolnosti, jednáním odvolatele nebyla způsobena žádnému z poškozených újma na zdraví a nikterak je jeho jednání netraumatizovalo. Obžalovaný má za to, že zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku zajistí dostatečnou ochranu společnosti a jeho efektivní nápravu vykonání ochranného léčení. Současně s tím bude zabráněno zhoršení stavu obžalovaného ve výkonu trestu. S ohledem na výše uvedené je obžalovaný názoru, že pokud bude před nástupem výkonu trestu vykonáno ochranné léčení, může dojít ke snížení uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody, neboť vykonáním ochranného léčení obžalovaný nebude pro společnost nebezpečný a příliš vysoký trest odnětí svobody by již neplnil svůj účel. Závěrem svého odvolání obžalovaný uvedl, že nesouhlasí s výměrami uložených nepodmíněných trestů odnětí svobody, jež mu byly napadeným rozsudkem uloženy, neboť je považuje za nespravedlivé a neúčinné. S ohledem na výše uvedené obžalovaný navrhl, aby mu odvolací soud uložil trest odnětí svobody kratšího trvání, než byl uložen napadeným rozsudkem, a současně aby byl uložen výkon ochranného léčení před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody, případně aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
5. Státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze považovala tresty uložené obžalovanému za přiměřené a za přiléhavé vzhledem ke spáchané trestné činnosti.
6. Rozsah přezkumné povinnosti a současně oprávnění odvolacího soudu je vymezen osobami odvolatelů a tím, proti kterým oddělitelným výroky rozsudku odvolatelé odvolání podali. Dalším omezením činnosti odvolacího soudu je ustanovení § 259 odst. 4 tr. ř., podle něhož může odvolací soud změnit napadený rozsudek v neprospěch obžalovaného jen na podkladě odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje

státního zástupce, jež bylo podáno v neprospěch obžalovaného; ohledně výroku o náhradě škody, nemajetkové újmy a bezdůvodného obohacení i na základě odvolání poškozeného, který uplatnil adhezní nárok.

7. Vzhledem k obsahu podaného odvolání Vrchní soud v Praze podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků o trestech a správnost postupu řízení, které jim předcházelo, vždy zejména z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytknuty, odvolací soud přihlédl, jen pokud měly vliv na správnost výroků odvoláním napadených. Výrokem o vině se zabýval pouze ve smyslu § 254 odst. 2 tr. ř., tedy zjišťoval, zda odvoláním vytýkané vady nemají svůj původ ve výroku o vině, na který odvoláním napadené výroky navazují. Při svém přezkumu dospěl k následujícím závěrům:
8. V řízení předcházejícím napadenému rozsudku nedošlo k závažným vadám, které by samy o sobě mohly mít vliv na řádné objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby a které by vedly k nutnosti zrušit napadený rozsudek z důvodu § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. Obžalovaný byl v hlavním líčení řádně poučen, včetně poučení o všech důsledcích prohlášení, že je vinný spácháním skutků uvedených v obžalobě a že souhlasí i s právní kvalifikací těchto skutků uvedenou v obžalobě (§ 206c tr. ř.). Soud následně prohlášení obžalovaného přijal za souhlasného stanoviska intervenující státní zástupkyně. Jak se odvolací soud přesvědčil, popis skutků i právní kvalifikace uvedená v obžalobě jsou příléhavé, odpovídající obsahu spisu. Samotné přijetí prohlášení viny je v souladu se zákonem, neboť takový postup je s ohledem na okolnosti případu vhodný. Skutkový průběh je proto nesporný a soud k němu žádné dokazování neprováděl.
9. Dále se odvolací soud věnoval odvoláním napadeným výroků o trestu. V první řadě je třeba zaznamenat, že soud I. stupně postupoval správně, pokud obžalovanému uložil souhrnný trest za trestné činy uvedené v napadeném rozsudku pod body 1. - 8. a další trest za zbývající trestnou činnost. Pro posouzení, zda má být ukládán souhrnný trest, nebo nikoliv, je třeba zjistit vzájemný vztah dvou nebo více trestných činů téhož pachatele, o nichž se rozhoduje v samostatných řízeních. Souhrnný trest podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku je ukládán tehdy, pokud pachatel spáchal samostatnými skutky dva nebo více trestných činů ve vícečinném souběhu, o nichž je rozhodováno v samostatných řízeních, přičemž v období mezi spácháním jednotlivých trestných činů nebyl vyhlášen odsuzující rozsudek (resp. doručen trestní příkaz) soudem I. stupně za kterýkoli z nich, pokud věc skončila pravomocným odsouzením pachatele. Vyhlášení prvního odsuzujícího rozsudku soudem I. stupně (nebo okolnost vyhlášení rozsudku naroveň postavená) je mezníkem pro rozlišování mezi vícečinným souběhem a recidivou.
10. V posuzované věci je tímto mezníkem rozsudek Okresního soudu v Přerově z 29. 1. 2019, č. j. 2 T 152/2023-293, jímž byl obžalovaný uznán vinným přechínem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, přechínem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 2 tr. zákoníku, přechínem šíření pornografie dle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu, přechínem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu a přechínem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a dvou měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků, s uložením povinnosti, aby se v průběhu zkušební doby zdržel kontaktu s nezletilými dětmi v rámci výkonu zaměstnání, a dále trest propadnutí věci, a to tabletu zn. Samsung [REDAKCE], sériové číslo [REDAKCE] IMEI [REDAKCE] a mobilního telefonu zn. Xiaomi [REDAKCE] IMEI [REDAKCE]. Dále bylo uloženo ochranné léčení ambulantní formou.
11. Nyní posuzovaná trestná činnost označená pod body 1. - 8. výroku napadeného rozsudku byla spáchána dříve, než byl Okresním soudem v Přerově jako soudem I. stupně vyhlášen odsuzující

rozsudek č. j. 2 T 152/2023-293 za jiné jeho trestné činy, přičemž dosud nedošlo k zahlázení tohoto odsouzení.

12. Cílem souhrnného trestu je dosažení stejného účinku, jako by o všech sbíhajících se trestných činech téhož pachatele bylo rozhodnuto jedním rozsudkem v jednom řízení a pachatel by za ně byl potrestán úhrnným trestem. Pro ukládání souhrnného trestu proto platí stejná kritéria jako u trestu úhrnného. K nim pak přistupují další zásady. Jednak souhrnný trest nesmí být ve svém celku mírnější než trest uložený dřívějším rozsudkem, a navíc v rámci souhrnného trestu musí soud obligatorně uložit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku a trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, pokud tyto tresty byly uloženy dřívějším rozsudkem, jehož výrok o trestu se ruší současně s uložením souhrnného trestu.
13. Napadeným rozsudkem byl proto porušen zákon v ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku, neboť v rámci souhrnného trestu nebyl uložen trest propadnutí věci uložený dřívějším rozsudkem. Ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku bylo porušeno také tím, že spolu s uložením souhrnného trestu soud I. stupně zrušil vyjma výroku o trestu dřívějšího rozsudku všechna další rozhodnutí na tento rozsudek obsahově navazující, ač zákonný (i logický) podklad má toliko zrušení rozhodnutí obsahově navazující na zrušený výrok o trestu (srov. ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní zákoník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 893). Současně došlo k porušení zákona v ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť v rámci dalšího trestu byl uložen trest propadnutí věcí, které byly nástrojem trestné činnosti, za niž byl uložen souhrnný trest.
14. Jedná se o vady, jež odvoláním obžalovaného vytknuty nebyly, mají však vliv na správnost výroků odvoláním napadených. Vrchní soud v Praze proto svým rozhodnutím oba výroky o trestu napadeného rozsudku z důvodu § 258 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku zrušil. Důvodem zrušení výroku o uložení souhrnného trestu bylo i to, že výměru trestu odnětí svobody odvolací soud shledává nepřiměřeně vysokou /§ 258 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku/.
15. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlíží k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy; dále k jeho chování po činu, zejména k případné snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlídně též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlíží také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku). Tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější (§ 38 odst. 2 tr. zákoníku).
16. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem (§ 39 odst. 2 tr. zákoníku). Dalšími kritérii pro stanovení trestu je existence polehčujících a přitěžujících okolností, délka trestního řízení, doba uplynulá od spáchání trestného činu, či případná změna situace.
17. Při úvaze o druhu a výměře souhrnného trestu soud není oprávněn přezkoumávat výrok o vině z dřívějšího rozsudku. Může však doplnit, případně korigovat zjištění učiněná dřívějším rozsudkem k osobě pachatele a jeho poměrům, která se týkají otázky trestu, a to zejména tím, že zmapuje změny, ke kterým u pachatele došlo po vyhlášení dřívějšího rozsudku a které vypovídají o možnostech jeho nápravy, tedy zda pachatel vedl od právní moci dřívějšího rozsudku řádný život, vyhověl soudem uloženým podmínkám apod.
18. Byť účel trestu není v trestním zákoníku výslovně definován, lze konstatovat, že zahrnuje jak prvek represe, tedy odplaty společnosti za porušení stanovených norem, tak i prvek ochranný

a výchovný (preventivní). Smyslem a účelem jak trestu samého, tak jeho druhu a výměry, je dosáhnout vyváženosti těchto cílů.

19. Z velmi stručného odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že při úvaze o uložení souhrnného i dalšího trestu soud I. stupně zohlednil jako přítěžující okolnosti, že se obžalovaný dopustil více trestných činů a trestné činnosti se dopouštěl po delší dobu; jako polehčující hodnotil zejména fakt, že se obžalovaný k trestné činnosti doznal, napomáhal orgánům činným v trestním řízení při jejím objasňování, litoval svého jednání a v hlavním líčení prohlásil svoji vinu (bod 2. odůvodnění napadeného rozsudku). Za podstatné považoval i závěry znaleckých posudků vypracovaných v této věci, z nichž vyplývá, že obžalovaný trpí poruchou sexuální preference typu efebofilie (bod 8. odůvodnění napadeného rozsudku). Při úvaze o uložení dalšího trestu hodnotil v neprospěch pachatele i to, že trestnou činnost opakoval.
20. Odvolací soud považuje za potřebné toto stručné zhodnocení blíže rozvést. Sbíhající se trestné činnosti se obžalovaný dopustil tím (zkráceně), že v přesně nezjištěné době minimálně od roku 2020 do [REDACTED] 2023 přechovával ve svém mobilním telefonu a tabletu obrazový materiál a video zobrazující dětskou pornografii; v době od [REDACTED] do [REDACTED] 2022 v místě svého bydliště kontaktoval prostřednictvím sociální sítě Instagram a posléze Messenger nezletilého [REDACTED] nar. [REDACTED] a lákal ho ke konverzaci o sexuálním uspokojování včetně videohovoru, žádal od něj zasílání intimních fotografií a sám mu zaslal fotografii svého ztopořeného penisu a v době od [REDACTED] do [REDACTED] 2022 kontaktoval prostřednictvím sociální sítě Instagram a posléze WhatsApp nezletilého [REDACTED] nar. [REDACTED] lákal ho ke konverzaci o sexuálním uspokojování včetně videohovoru, žádal od něj zaslání intimní fotografie a sám mu zaslal fotografii svého penisu.
21. Po zahájení úkonů ve věci obžalovaný navštívil psychologa, při vyšetření znalkyní MUDr. Petrou Sejbalovou dne [REDACTED] 2023 mu byl poskytnut hormonálně tlumící lék a od [REDACTED] 2023 zahájil dobrovolnou sexuologickou léčbu u [REDACTED]. Docházel pravidelně, ale až [REDACTED] 2024 telefonicky sdělil, že „*zase něco provedl*“, při dalších návštěvách lékaře informoval o novém trestním stíhání a přiznal, že vysazoval lék. Ze zdravotní dokumentace vyplývá, že lékař zvažoval možnost přeměny formy ochranné léčby, tu ale nenavrl, ani orgány činné v trestním řízení neinformoval. Lék byl poté obžalovanému aplikován nitrožilně. Od [REDACTED] 2024 je obžalovaný stíhán vazebně.
22. V posuzované věci vypracovala znalkyně MUDr. Petra Sejbalová znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie dne [REDACTED] 2025. Podle závěrů tohoto posudku se osobnost obžalovaného jeví jako jednoduchá, nezralá, úzkostná, s nízkými sociálními dovednostmi, křehká. Většina schopností (verbální schopnosti, paměť, exekutivní schopnosti atd.) jsou v pásmu [REDACTED] až [REDACTED] průměru. Obžalovaný nemá sexuální zkušenosti, nesvěřoval se, neboť se obával nepochopení. Lékaři o vysazování medikace neřekl, protože z něj měl obavy. Při vyšetření znalkyní obžalovaný spolupracuje, mluví podrobně o svých skutcích, přiznává i úmysly, které by mohl popřít. Chybí však emoční doprovod, má sníženou schopnost sebereflexe.
23. Obžalovaný trvale trpí sexuální deviací, tzv. efebofilií. Schopnost rozpoznat nebezpečnost jeho jednání u něj byla zachována, jeho schopnost své jednání ovládat byla touto poruchou snížena podstatně. Obžalovaný není agresivní, jeho pobyt na svobodě je však nebezpečný, neboť představuje riziko recidivy, a to zejména proto, že recidivoval v průběhu již uloženého ochranného ambulantního léčení. S ohledem na to znalkyně doporučila uložit obžalovanému ochranné sexuologické léčení ve formě ústavní.
24. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie vypracovaného PhDr. Martinem Jáníšem vyplývá, že obžalovaný má rozvinuté vztahy zejména v rámci rodinného kruhu, vztahy ke druhým osobám jsou neobratné, s častými omyly v porozumění. Některé sociální situace chápe velmi slabě. Častěji, než je běžné, přistupuje k řešení situace zjednodušujícím způsobem, nepromyšleným, naivním. Schopnost resocializace je

hodnocena stupněm II.-III. ze šesti. Resocializace by měla pomoci obžalovanému více si uvědomit škodlivost nezákonného jednání a nutnost vyhýbat se rizikovým situacím, přijmout větší zodpovědnost za své činy, zdůraznit potřebu změny některých vlastností a postojů, zejména potřebu větší opravdovosti při spolupráci s lékaři a terapeuti. Při zlepšení motivovanosti je schopen sociálního učení, podobně je schopen měnit své hodnotové zaměření a životní styl, je schopen dalšího vývoje pozitivním směrem. Při dobré motivovanosti je resocializace pravděpodobná. Znalec proto doporučil intenzivní spolupráci se sexuologem a psychoterapeutem.

25. Z výpovědi obžalovaného a listinných důkazů vyplývá, že obžalovaný absolvoval tříletý obor ošetrovatel na střední zdravotnické škole. V okamžiku vzetí do vazby byl již 6 let pracovně zařazen na pozici [REDAKCE] v nemocnici [REDAKCE] v [REDAKCE] nejdříve na chirurgickém oddělení, poté na interním oddělení, aby byl vyloučen kontakt s nezletilými. Před spácháním trestné činnosti, za niž je ukládán souhrnný trest, nebyl soudně trestán.
26. Podmínky pro ukládání trestu pachateli se zmenšenou přičetností upravuje ustanovení § 40 odst. 1 tr. zákoníku tak, že jestliže pachatel spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, a to ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky, přihlédne soud k této okolnosti při stanovení druhu trestu a jeho výměry. Podle § 40 odst. 2 tr. zákoníku má-li soud za to, že by vzhledem ke zdravotnímu stavu pachatele uvedeného v odstavci 1 bylo možno za současného uložení ochranného léčení dosáhnout možnosti jeho nápravy i trestem kratšího trvání, sníží trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby a zároveň uloží ochranné léčení. Ustanovení § 40 odst. 1 tr. zákoníku tak představuje obecný a obligatorní důsledek spáchání trestného činu ve stavu zmenšené přičetnosti, kterou si pachatel nepřivodil, a to ani z nedbalosti, vlivem návykové látky. Proto, jestliže soud výsledky provedeného dokazování shledá, že obviněný trestné jednání spáchal ve zmenšené přičetnosti, je jeho povinností k této okolnosti přihlédnout při ukládání trestu. Ze smyslu § 40 odst. 2 tr. zákoníku taková obligatorní povinnost neplatí, neboť je soudu dáno na úvahu, zda tuto okolnost při současném uložení ochranného léčení promítne do nižší výměry trestu odnětí svobody event. jej sníží pod dolní hranici trestní sazby. Jde o jeden z fakultativních důsledků spáchání trestného činu ve stavu zmenšené přičetnosti (§ 27 tr. zákoníku), která nebyla zaviněna pachatelem vlivem návykové látky. Uplatní se jenom v případech, kdy je to odůvodněno zdravotním stavem pachatele.
27. Ve shodě se soudem I. stupně považuje i zdejší soud za významné, že obžalovaný od počátku s orgány činnými v trestním řízení spolupracoval, v hlavním líčení doznal viny a trestné činnosti litoval, přičemž z jeho výpovědi v hlavním líčení je zřejmé, že u něj došlo k výraznému posunu v žebříčku hodnot. Za podstatné považuje odvolací soud taktéž rodinné zázemí, kterým obžalovaný bezesporu disponuje. Sám obžalovaný uvedl, že rodiče jsou připraveni mu pomoci se vším, co bude potřebovat. Uvedené dokládá i postoj rodičů obžalovaného po celou dobu trestního řízení, kdy otec obžalovanému zvolil obhájce a byl připraven pomoci mu s případnou úhradou nemajetkové újmy. Z obou znaleckých posudků i ze zpráv [REDAKCE] je zřejmé, že obžalovaný formálně velmi dobře spolupracoval včetně uposlechnutí rady, aby nejezdil na letní tábor, v němž by byl v každodenním styku s nezletilými chlapci, nebyl však schopen dostatečné sebereflexe a kritického náhledu na posuzované jednání.
28. Jak již bylo uvedeno, v hlavním líčení konaném dne 19. 6. 2025 obžalovaný prohlásil vinu. Tento institut má kromě procesních důsledků také důsledky hmotněprávní. Jedná se především o významný benefit spočívající v možnosti mimořádného snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby dle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Zákon v tomto ustanovení stanoví tři kumulativní podmínky, za nichž je možné takto snížený trest uložit. Kromě samotného prohlášení viny musí povaha trestné činnosti a poměry pachatele naznačovat, že jeho nápravy lze dosáhnout i trestem kratšího trvání. Jde přitom o fakultativní postup soudu v rámci soudcovské individualizace trestu (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 2. 2022, sp. zn. 3 Tdo 102/2022).

29. Na aplikaci ustanovení § 40 odst. 2 i § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku neexistuje právní nárok, nýbrž závisí zcela na uvážení soudu, zda k takovému postupu přistoupí a trest pod dolní hranici zákonné trestní sazby sníží či nikoli. Soud I. stupně se možností v napadeném rozsudku nezabýval, ačkoliv pro účely uložení souhrnného trestu je tato skutečnost podstatná. Obžalovaný se trestné činnosti začal dopouštět ve svých dvaceti letech, jeho osobnost byla nevyzrálá, vztah k vlastní sexualitě byl nevyjasněný. Lze předpokládat, že vzhledem k dobrovolnosti jednání poškozených obžalovaný bagatelizoval negativní účinek svého jednání. V současné době však obžalovaný projevuje dostatečnou sebereflexi, jeho postoj k prohlášení viny a upřímně projevená lítost naznačují ochotu nést odpovědnost za své činy, což je klíčovým předpokladem pro jeho nápravu, která je podle závěru znaleckého posudku možná. Obžalovaný si je nyní vědom odsudku společnosti, která se projevila jak trestním řízením, tak i v chování osob umístěných spolu s ním ve vazební věznici, kde se obžalovaný dle materiálu ve spisu setkal se závažnou šikanou. Je možné mu uvěřit, že si již uvědomuje absolutní pohlavní nedotknutelnost osob mladších patnácti let, tedy bez ohledu na jejich souhlas nebo nesouhlas, a učiní vše, aby ochranná léčba byla úspěšná.
30. Splnění podmínek ustanovení § 40 odst. 2 tr. zákoníku a ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku proto v posuzovaném případě umožňuje uložení souhrnného trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, neboť současně nejsou dány okolnosti zvyšující závažnost posuzované trestné činnosti. Byť odvolací soud nijak nezpochybňuje její závažnost, při porovnání posuzovaných skutků s jinými obdobnými případy se nejedná o případ mimořádně závažný, a to zejména s ohledem na to, že obžalovaný s žádným s poškozených nepřišel do fyzického kontaktu, o který ani nežádal, veškerá komunikace se odehrávala prostřednictvím sociálních sítí a žádný z poškozených nepocítuje z jednání obžalovaného újmu. Sexuologická ústavní léčba obžalovanému umožní uvědomění si efebofilie, převzetí zodpovědnosti za své jednání a vytvoření volních předpokladů k důkladné prevenci recidivy.
31. Jako všem rozhodným skutečnostem přiměřený trest za skutky uvedené po body 1.-7. proto odvolací soud považuje souhrnný trest odnětí svobody ve výměře dvou roků. Takový trest nezbytný prvek represe splňuje a spolu s uloženým ochranným léčením naplňuje i prvek prevence ve vztahu k samotnému pachateli a současně i moment výchovného působení na ostatní členy společnosti. Pro výkon trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl dle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to tabletu zn. Samsung [REDAKCE] sériové číslo [REDAKCE] IMEI [REDAKCE] a mobilního telefonu zn. Xiaomi [REDAKCE] IMEI [REDAKCE] který byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Přerově, a mobilního telefonu zn. Realme 9i, model [REDAKCE] výrobní číslo [REDAKCE] výrobní číslo [REDAKCE] vč. SIM karty O2 č. [REDAKCE] jehož prostřednictvím obžalovaný komunikoval s poškozenými [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] a uchovával v něm jejich intimní fotografie.
32. Za zcela přiměřený ve shodě se soudem I. stupně považuje odvolací soud úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody, jež byl uložen soudem I. stupně za skutky uvedené pod bodem 8. - 10. výrokové části napadeného rozsudku. Odvolací soud má za to, že soud I. stupně při ukládání úhrnného trestu na jedné straně zohlednil závažnost recidivy trestné činnosti a současně na straně druhé zohlednil postoj obžalovaného v rámci celého průběhu trestního řízení, a to nejen v přípravném řízení, ale i následně v hlavním líčení. S ohledem na to byl výrok o trestu v podstatě převzat z napadeného rozsudku. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku by obžalovanému uložen trest propadnutí tabletu zn. SAMSUNG [REDAKCE] model [REDAKCE], sériové číslo [REDAKCE] v šedém flipovém pouzdru, tabletu zn. HUAWEI, výrobní číslo [REDAKCE] typ: [REDAKCE], černé barvy, tabletu zn. APPLE [REDAKCE] model [REDAKCE] mobilního telefonu zn. LENOVO,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

typ: [REDACTED] IMEI1: [REDACTED] IMEI2: [REDACTED] tmavé barvy, jejichž prostřednictvím obžalovaný uchovával pornografická zobrazení dětí, případně uskutečnil konverzaci s poškozeným [REDACTED]

33. Výroky o uložení ochranného opatření a o náhradě nemajetkové újmy, jež nebyly napadeny odvoláním, nebyl odvolací soud oprávněn přezkoumat.
34. S ohledem na vše výše uvedené Vrchní soud v Praze napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. ř. částečně zrušil a sám podle § 259 odst. 3 tr. ř. rozhodl tak, jak je shora uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f trestního řádu.

Pravomocný rozsudek nesmí být zveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích s uvedením jména, příjmení a bydliště poškozeného.

Praha 3. září 2025

JUDr. Hana Navrátilová, v.r.
předsedkyně senátu